

og disse bestyrelsesmedlemmer er direkte blevet truet.

Det er altså den slags, indenrigsministeren har givet tilsagn om sin støtte til i form af lempede låneregler for grundkapitalen i alment boligbyggeri ved bosætning af flygtninge i en udtalelse, som ministeren kom med i et indlæg i Jyllands-Posten den 27. marts, hvor ministeren også udtalte, at det er vigtigt, at integrationsansvaret ikke ender i en ensidig diskussion om penge og regler.

Nej, naturligvis ikke, hvordan i alverden kunne man dog overhovedet forestille sig, at danskerne skulle brokke sig over f.eks. en ekstra milliard til udlændinge i Danmark? I forvejen belastes udgiftssiden jo med ca. 30 mia. kr. om året, så hvad betyder de 300 mio. kr., som ministeren gør det op til i sit forslag?

Nu har jeg talt om boliger i større ejendomme, men i de kommuner, hvor der stort set ikke er almennyttigt boligbyggeri, vil Udlændingestyrelsen med loven i hånden kunne opkøbe villaer og sende regningen til kommunen.

Boligmarkedet i disse kommuner vil blive undergravet, priserne vil falde, og det billede, man ellers har af en kommune, vil blive totalt ændret, efterhånden som nogle vil flytte og andre ved tvang flytte ind. Og hvor mange flygtninge eller indvandrere der kan være i en af de villaer, mange danskere ikke har råd til, vides ikke, men det er altså urimeligt, at en kommune via tvang skal se sit kommunale mønster undergravet af en tvangslov.

Jeg vil advare imod, at man gennemfører en sådan tvangsplacering i kommunerne.

Men lad mig et kort øjeblik gå lidt tilbage i tiden, mere præcist til 1980, hvor en borgmester i en jubilæumstale ved et 100-års-jubilæum udtalte, at den omtalte skole var i den mærkelige situation, at elevtallet var betydelig mere end halveret, men at skolen havde fordoblet sit lærerforbrug, og at skolen alligevel blev ved med at få flere bevillinger til at løse problemerne med i forbindelse med undervisning af indvandrere og flygtninge. Det var i 1980.

Borgmesteren var den tidligere borgmester og nuværende indenrigsminister, hr. Thorkild Simonsen, og problemerne er ikke blevet mindre, men det er forståelsen fra den side tilsyneladende heller ikke. For skolen arbejdede som en af de første i kommunen med modtagelsesklasser til integration af indvandrere og flygtninge, og nu er der gået 20 år, og den nuværende indenrigsminister taler stadig om integration

i stedet for om realiteter. Og da det ikke var succesrigt for den skole, borgmesteren havde i sin kommune, kan det undre, at det skulle blive bedre her 20 år efter, hvor antallet af udlændinge, flygtninge og indvandrere er vokset i tusindtal.

I lovteksten tales der om handlingsplaner for flygtninge og indvandrere, men jeg tror ikke, det bliver nemt. Måske mener regeringen det, men jeg tror ikke, det bliver nemt at tænke sig en somalier sætte sig ned med en sagsbehandler og en eller flere tolke for at få lagt en handlingsplan, der målretter udlændingen til en introduktion til arbejdsmarkedet. For handlingsplanerne for de danske arbejdsløse har jo ikke vist sig særlig succesfyldte, så hvorfor i alverden skulle mennesker med et helt andet sprog, en helt anden kultur, en helt anden religion og en helt anden samfundsmæssig opdragelse få succes?

Det eneste, man kan være helt sikker på, er, at det vil koste milliarder af kroner, og man skal stadig notere sig, at det sker ved tvang.

For at man overhovedet kan kommunikere, må man kunne sproget, og det er ikke danskerne, jeg tænker på i det her tilfælde, men udlændingene. Her er et samfundsforståelseskursus af 20 timers varighed åbenbart tilstrækkeligt for en udlænding, der ikke kan sproget, ikke kender kulturen og ikke kender danskernes livsførelse osv. Til gengæld skal der i kommunerne afsættes hele 3 år til introduktionsprogrammet, hvor danskundervisningen afsluttes med et bevis, som man så kan hænge op på væggen i sin af Udlændingestyrelsen valgte bolig.

Der står godt nok i teksten, at det skal være en aktiv deltagelse, men der er ikke nogen definition på ordet aktiv, så det bliver en skønssag. Afsluttes det med en prøve, eller er afslutningen også bare et skøn foretaget af individuelle personer med en lige så individuel opfattelse af integrationen af disse udlændinge? Måske kan indenrigsministeren svare på det.

Og der er stadig væk fastlagt en introduktionsydelse, som kan nedsættes med op til 20 pct. i forhold til den almindelige ydelse, hvis udlændingen eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra introduktionsprogrammet.

Uden rimelig grund! Der var den igen: ingen faste regler, men masser af udgifter og løse ender.

I den forbindelse kunne det måske være på sin plads at spørge, hvorfor det kun er en